

EDSA Berlin 2019

Päätös lähteä EDSA:n tapaamiseen Berliiniin syntyi melko nopeasti, kun sain kuulla siitä. Se oli ensimmäinen EDSA:n tapaaminen, joka sopi lukujärjestykseen mutkattomasti ja Berliiniin olin halunnut matkustaa jo pitkään. Tämä oli myös hyvä tilaisuus mennä katsomaan mitä ympäri Eurooppaa tapahtuu hammaslääketieteen parissa ja millaisia ihmisiä on ammatin pariin päätyneet.

Kesä meni nopeasti töissä hammashoitajana terveyskeskuksessa. Berliiniin lähtö tuli siis nopeasti vastaan ja vasta edellisenä iltana ennen matkaan lähtöä ehdin tarkistaa mitä oikeasti tarvitsen mukaan ja onko kaikki tarvittava tulevaa viikkoa varten hoidettu. En oikeastaan tiennyt mitä odottaa reissulta, muuta kuin sen, että se tulisi olemaan rankkaa ilta-aktiviteettien ja aikaisten aamujen takia. Itse päiväohjelmasta en ollut kuullut juuri mitään.

Lento Berliiniin oli supernopea, joten jo lentopäivänä ehdimme tehdä pikavilkkaisun Berliiniin. Sunnuntai-illan juoksulenkillä tieni päätyikin jo isoon puistoon, jonka reunoilla oli jo osa nähtävyyksistä. Sen kummemmin en silloin jäänyt niitä ihastelemaan, mutta ainakin sisäinen kartta alkoi muodostua. Illaksi suuntasimme vielä pienen järven rannalle, jossa vaihdeltiin kesän kuulumisia ja tutustuttiin jo hiukan muihinkin kuin suomalaisiin.

Maanantaina varsinainen ohjelma alkoi avajaispuheilla ja kaikkien maiden edustajien esittelyillä. Iltapäivää kohti tämä osuus ohjelmasta kävi hiukan puuduttavaksi ja päätimme osan porukasta kanssa lähteä katsomaan Berliiniä. Turistikohteiksi valikoitui Branderburgin portti ja Holocaust-muistomerkki. Loppuillapäivä keräiltiin voimia hotellilla illan laulukilpailua varten. Suomen edustusbiisiksi valikoitui ”Löikö mörkö sisään”. Esitysvuoromme oli onneksemme loppuillasta, jolloin moni ei edes huomannut esitystämme.

Toisena päivänä olimme luennoilla koko päivän. Aiheina oli mm. sokeri ja muutama sponsorin pitämä esittely. Lisäksi osallistuin keskusteluun, jossa keskusteltiin mainonnasta hammaslääketieteessä. Keskustelusta huomasi selkeästi maiden välisiä eroja. Turkissa mainonnan koettiin olevan tärkeää hammaslääkärin paljouden vuoksi, kun taas Tanskassa mainontaa ei tarvita hammashoidon hoituessa julkisella sektorilla. Iltameiningeissä oli tarjolla pitsaa ja musiikkia. Itse päätin priorisoida uneen ja lähdin nukkumaan pitsan syötyäni.

Keskiviikkona osallistuin kahdelle luennolle, toisessa käsiteltiin stressiä, toisessa sponsorien hankkimista. Stressiluento oli tosi hyvä ja huomasi, että hammaslääketieteen opiskelijoita stressaa eri puolilla Eurooppaa lähes samat asiat. Sponsoriluento ei ehkä ollut itselleni osuvin, mutta ihan hyödyllinen, jos joskus olen järjestämässä tapahtumia. Iltapäivällä suuntaisin muutaman kaverin kanssa East Side Gallerylle ja sieltä hotellille. Illalla ruokailu järjestettiin hammaslääketieteen laitoksella, jossa saattoi bongata myös muutaman suomalaisen opettajan. Ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi.

Torstai oli sponsoreille varattu päivä ja koko päivä meni sponsorien luennoilla ja työpajoissa. Meille puhuttiin mm. esteettisestä hammashoidosta, omahoidon opetuksen tärkeydestä, luunkorvausmateriaaleista ja kuvantamisesta hammaslääketieteessä. Lisäksi päästiin itse opettamaan toisillemme omahoitoa ja tekemään implantteja muovileuille. Torstaina oli myös viikon hienoin ilta, koska oli gaala. Ruoka ja meininki olivat tosi jees, ja moni viihtyi paikan päällä pitkään.

Perjantaina oli vapaapäivä ja samalla viimeinen Berliinissä. Koska oltiin muina päivinä nähty jo nähtävyyksiä, käytettiin aika paljon shoppailuun. Ainut nähtävyys, jossa käytiin, oli valtiopäivätalo, jonne liput hankittiin jo keskiviikkoiltapäivänä. Illalla tutustuttiin vielä hotellin lähiravintoloihin ja jäätiin sinne syömään turkulaisten kanssa.

Kaiken kaikkiaan reissu oli onnistunut. Oli hauska puhua muiden eurooppalaisen kanssa opiskelujen eroavaisuuksista ja yhtäläisyyksistä, kuten myös hammaslääkärin työstä eri Euroopan maissa. Berliini oli paikkana mahtava ja sinne saatan vielä palatakin joskus myöhemmin. Huippua, että tällaisia tapahtumia on ja toivonkin, että osan ihmisistä näen vielä joskus toistekin. Viikko oli osittain väsyttävä ja raskas, mutta riittävän aikainen lähteminen ilta-aktiviteeteista teki reissusta hiukan inhimillisemmän. Berliinissä ehti hyvin juostakin neljä kertaa ja nähdä kaupunkia jo monesta eri suunnasta.